

Lumina Satelor

Foaie săptămânală pentru popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 40—
Pe o jumătate de an „ 20—
Pe un pătrar de an „ 10—

— Un număr 1 Leu. —

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Măcelarilor 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir petit 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Gazeta.

De câteori mă așez la masă să scriu pentru gazetă, îmi dau seama și simțesc ce răspundere mare am luat pe sufletul meu. Gazeta trebuie să învețe, trebuie să lumineze. Gazeta trebuie să fie ca și amvonul din biserică și cel care scrie în ea, trebuie să aibă răspunderea și fiorul celui care suie amvonul să predice în biserică. In felul acesta gazeta se poate face de mare folos cetătorilor ei. Se poate face și poate face chiar mai mult decât amvonul unei biserici, pentru că graiul ei se aude dela o margine la alta a țării prin sute și mii de sate. Dar pe cât de mult poate folosi o gazetă bună, pe atât de mult poate strica, dacă la amvonul ei se suie oameni nepregătiți, sau dacă de pe amvonul ei se predică nu cele bune ci cele rele, nu iubirea și lumina, ci ura și vrajba între oameni. Această greșală din urmă o au multe, o au aproape toate gazetele noastre politice. O mare mâhnire sufletească te cuprinde când citești gazetele noastre. Dela început până la sfârșit numai ură, vrajba, certe și batjocuri. Trăim în țara noastră cea visată de strămoșii nostri și o nespūsă durere ne cuprinde când ne gândim că gazetele noastre erau mai înălțătoare de suflet în vremea unguirilor ca azi. Dar și mai mult decât mâhnirea, o mare grijă trebuie să ne cuprindă dându-ne seama că: «țiparul a început a trimite la sate cel mai primejdios venin». («Dacia»).

Iată ce face gazetăria când își uită chemările frumoase ce le are! Cu adevărat este ceasul al 12-lea să înceteze odată această nesocotință ce strică liniștea satelor și otrăvește sufletul creștinilor și românilor din ele.

Iată pentru ce am spus că simțesc o mare răspundere sufletească de câteori scriu la gazetă. De câteori mă aplec să scriu par'că văd înaintea mea pe cei 5000 de cititori cei are foaia noastră. Acești 5000 așteaptă ca un pământ însetat cuvântul nostru și noi cei cari scriem avem marea răspundere înaintea lui Dumnezeu, să aruncăm în acest pământ sămânța cea bună a adevărului și a iubirii pe cari le-a pogorât Hristos pe pământ.

Părintele Trifa.

ALEGERILE.

— Ce să cerem dela cei cari ne cer votul. —

Stăm acum a treioară în fața alegerilor. Pețitorii deputațiilor s'au coborât iarăș la sate între noi. De data asta sunt mulți și toți ne trag de mânecă, toți ne făgăduesc binele, toți ne îmbrățișează. Abia mai putem răsufla de atâta dragoste și atâtea îmbrățișeri. Să judecăm cuminte și bine acum cine este vrednic să-i dăm încrederea noastră. Să nu uităm apoi ca să cerem dela cel învrednicit a ne fi deputat un lucru. Și anume, să cerem ca el să rămână și mai departe strâns legat de noi și de năcazurile noastre. O mare greșală a fost și este aproape pe tot locul aceea, că deputatul s'a ivit între oameni numai atunci când avea lipsă de votul lor sau când simțea că se clatină sub el scaunul deputăției. Această greșală este veche. O vedeam și în vremea unguirilor. Și atunci unii din deputații nostri se coborau în popor numai la alegeri — încolo Dumnezeu să-i miluiască pe alegători. Dar atunci am tăcut, căci așa cereau vremurile grele. Azi însă trebuie să strigăm după această greșală și să spunem sus și tare celor ce ne cer votul, că trăim alte vremuri cari dau nu numai cinste de deputat, ci cer și muncă dela cel ce vrea să ne fie deputat.

Dela cei aleși să cerem să-și dea osteneala a ne cunoaște cât mai bine pe noi, traiul nostru, năcazurile și lipsurile noastre. Să le aducem aminte celor aleși că această cunoaștere și înțelegere a noastră nu se poate face prin cafenelele dela București, ci numai prin coborârea cât mai deasă în traiul nostru dela sate.

Deputatul trebuie să fie graiul tuturor plângerilor și păsurilor noastre și ca să aibă graiul nostru, trebuie să stea în legătură neîncetată cu noi.

Să cerem apoi dela cel ce vrea să fie alesul nostru, să aibă o largă înțelegere și pentru lipsurile noastre culturale.

Cât de mult ne-am bucura dacă am vedea pe atare deputat coborât în atare sat să pună și el umărul și ajutorul la înfiriparea unei case culturale. Cât ne-am bucura dacă dela București ne-ar alege și ne-ar aduce cărți pline de lumină. Sau cât de mult am ținea la el dacă într'o bună dimineață ar veni la noi să ne povă-

țuiască și să ne ajute a pune temelie unei cooperative, adică o tovărășie cu care să ne apărăm de vesperiul speculanților.

Vremurile s'au schimbat și noi socotim că acum a trecut vremea când deputatul se cobora la noi câte odată într'un an, sau la 2—3 ani odată, să ne dea seama despre sfârșile dela București. A trecut vremea dărilor de seamă după cari urma banchet până la ziuă și toasturi cu vorbe late și umflate,

Trăim alte vremuri cu cerințe de muncă și ispravă și cel care vrea să ne fie deputat să le înțeleagă.

I. T.

Logodna religioasă

a principesei Marioara cu regele Alexandru al Serbiei s'a săvârșit Luni în 20 Februarie. A fost un praznic înălțător pentru familia noastră domnitoare și pentru cetățenii din capitala țării. Regele Alexandru a sosit la București pe la ciasul 11 așteptat la gară de Regele și Regina noastră, de guvernul și înalții slujbași ai țării. După obiceiul străbun primarul orașului i-a primit cu pâine și sare, urându-le bun sosit pe pământul românesc.

S'a format apoi alai mare ca de nuntă pe drumul ce ducea la Mitropolie, din ferestrii se aruncau flori și clocotea văzduhul de urale și strigăte de bucurie. In biserică Mitropolitul Primat al țării, încunjurat de doi episcopi a ținut slujbă sfântă, iar de aici Regele-mire a fost dus cu acelaș alai la palatul dela Cotroceni, unde este găzduit.

După prânz s'a săvârșit logodna religioasă după rânduiala bisericeii noastre ortodoxe, pecetluindu-se legământul dragostei celor două inimi.

Bucuria și mândria noastră este îndoită: una națională și alta bisericască. Se încununează prin această căsătorie regească frăția de arme alor două neamuri ce au luptat alături în marele războiu pentru biruința dreptății și eliberarea fraților supuși unui jug străin. Jertfa de sânge a celor două neamuri pentru isbânda aceluiaș ideal, le apropiase, legământul de că-

sătorie dintre Regele sârbilor și fica Regelui românilor le va înfrăți pe veci. Se bucură țara, se bucură și biserica dreptcredincioasă a celor două neamuri, între cari au fost vechi legături bisericesti și religioase cari reînvie.

Va fi o mângălere și pentru frații noștri, cari vor mai rămânea dincolo de granița românească, că dacă soartea nu le-a îngăduit să ajungă sub stăpânirea Regelui român, vor avea Regină pe o româncă, fica lui.

Dumnezeu să reverse darurile sale bogate peste viața fericită a logodnicilor, spre bucuria și mândria celor două neamuri și spre mărire bisericii lor dreptslăvitoare. Intru mulți ani!

*

Logodna s'a slujit din partea I. P. S. S. Mitropolitul primat Dr. Miron Cristea ajutat de arhimandriții: Dionisie dela Sinaia și Gherantie Nicolau dela Mitropolie și diaconii Nicodim Zamfirescu și Popescu Zamfir.

Mitropolitul primat a rostit formula logodnei: «Logodește-se robul lui Dumnezeu Regele Alexandru cu roaba lui Dumnezeu Principesa Maria».

Această formulă a fost rostită de 3 ori, în vechea limbă slavonă.

Înainte de rugăciunea logodnei, Mitropolitul după obiceiul sârbesc, a legat batista de mătasă albă, după ce mirii și-au dat mâna dreaptă.

După terminarea logodnei religioase a urmat binecuvântarea colacului, care iarăși este o datină a poporului sârbesc.

M. Sa Regele Alexandru, a trimis făină de grâu curat, care în casa miresei a fost frământată într'un mare colac, deasupra căruia erau așezați doi porumbei de pâne, cu ciocul apropiat.

La binecuvântarea acestui colac, Mitropolitul primat a rugat pe Dumnezeu să dea roade, din belșug, Serbiei și României, spre îndestularea supușilor acestor două țări. A stropit colacul cu vin și cu sare, în formă de cruce.

A rupt, apoi, din colac și întorcându-se spre miri le-a dat fiecăruia câte o bucată, spre gustare, rostind, tot după obiceiul sârbesc cuvintele:

«Precum această pâine nu poate

fără sare, așa să nu puteți nici Voi trăi unul fără de altul până la moarte».

După aceasta, Mitropolitul primat, dând din nou mirelui și miresei, câte o bucată de colac, aceștia, frângând câte o bucată, au împărțit la cei de față, — drept semn că Regele unei țări se îngrijește și de starea bună a poporului său, ca acesta având pâinea cea de toate zilele, să trăiască în mulțumire.

Răvaș politic.

Suntem în toiul pregătirilor pentru alegeri. Satele băjbăe de candidați și corteșii lor. Ne vom da voturile cu grijă, ca la vreme, oricum se vor săvârși alegerile, ele să aibă darul de a limpezi odată încurcăturile, în care ne zbatem de mai bine de 3 ani. Nu trim nădejdea că oamenii ieșiți din noile alegeri vor ști să prețuiască sfințenia locului, unde vor fi trimiși ca să îndrepteze cărma țării, să-i ușureze nevoile și să-i sporească mijloacele de înaintare spre bine.

În privința aceasta este înălțător cuvântul pe care l-a spus la Cluj un român înfocat și creștin adevărat, profesorul universitar Marin Ștefănescu: «Vreau să intru în parlament pentru că cred că e biserica conștiinței naționale și de aceea oricine intră în el trebuie să fie curat ca un preot când intră la altar»... «Voi da sprigin acestui guvern până când voi vedea că merge înainte pe calea cea bună de muncă și omenie, dar când se va abate, eu voi fi cel dântai care mă voi ridica pentru a-l zdruncina». Vorbe înălțătoare cari ne arată pe omul ce nu-și face din politică meserie ci o afacere de conștiință a sufletului său — de aceea cuvântul lui ne place fără privire și fără întrebare din care tabără politică vorbește. Când fiecare partid ar trimite la București astfel de politicieni de conștiință și nu de meserie — atunci de bună seamă relele țării noastre ar pleca grabnic pe calea îndreptării.

Astfel de oameni de conștiință să alegem în oricare partid politic i-am afla.

*

Săptămâna din urmă a izbutit și partidul național-liberal să statorească candidații săi în toate cercurile din Ardeal și Banat unde au organizații. Între candidați 40 la sută sunt oameni din vechiul regat.

*

Peste tot avem mari certe și împerecheri politice. În multe locuri cei mai buni prietini stau acum față în față gata de luptă. Ba în unele locuri nici cei din o singură casă: tata cu feciorul și frații întreolaltă nu-s de aceleași păreri politice, tot atâtea pilde grăitoare cât de rele sunt desbinările de partid și alegerile prea dese.

Din lumea largă.

Sfatul dela Genova s'a amânat. A trebuit să se amâne pentru că Franța a declarat că nu va lua parte la ședințele lui, iar Italia nu poate, deoarece încă nu are guvern nou în locul celui ce și-a dat abdicarea. Franța nu vrea să meargă la Genova fiindcă Rusia de azi nu vrea să recunoască de ale sale datoriile făcute de Rusia dinainte de războiu. Franța are în Rusia imprumuturi de mii de milioane și de aceea zice că nu va sta de vorbă la Genova cu Rusia până când nu va recunoaște aceste datorii. Mai sunt și alte multe greutăți pentru ținerea sfatului. Trimișii neamurilor vor vorbi în sute de limbi și vor trebui sute de tâlmaci. Vor fi apoi sute și mii de afaceri de studiat și judecate. Dar mai târziu ori mai curând totuș sfatul se va ținea, pentru că toate statele și toți oamenii învățați s'au convins că numai sfătuindu-se și ajutându-se împreună neamurile vor putea scăpa de năcazurile și greutățile cele multe ce le au.

Regele Greciei, cum aduc gazetele știrea, s'ar pregăti să lase tronul țării pe seama fiului său și să se așeze în țara românească. Dacă s'ar adevăra, scumpa noastră principesă Elisaveta, soția moștenitorului de tron grecesc va fi Regină mai de grabă de cum se credea. Sub domnia nouă s'ar face o mai strânsă apropiere și prietenie între poporul grec și român; ar răzbate și Grecia în mica înțelegere, lucru ce nu se poate sub regele Constantin prietenul nemților. Apropierea celor două neamuri ortodoxe va da și bisericii lor drept măritoare mai mare tărie și strălucire.

FOIȘOARA.

Aripile îngerilor.

Odată, de mult, a venit un înger în fața lui Dumnezeu și arătându-și picioarele pline de sânge, a zis:

— Doamne, dacă nu ți-e milă de mine și mă lași să mai umblu mult așa din cer pe pământ și înapoi, mă prăpădesc.

— Bine, slugă bună și credincioasă — zise Domnul milostiv — îți dau voie, să-ți ceri pene dela vre-o pasere și să-ți faci aripi.

Atunci îngerul a plecat să ceară pene de aripi. S'a dus mai întâi la cocoș, pentru că el se scoală mai de dimineață și a cerut din penele lui.

Acesta i-a răspuns:

— Nu-ți dau bucuros, pentru că îmi cade greu să mă despart de podoabe, dar ca să nu-mi scoți nume rău, vină de-ți alege din penele mele care-ți plac.

— Mulțumesc! Dacă nu-mi dai bucuros, țineți-le — zise îngerul și plecă.

Merse apoi la păun, și-i spuse cererea. Acesta, îngâmfat, îi răspunse cântând:

— Sărace înger! Poate ți-ai pierdut mințile, de crezi, că mi-oiu smulge mândrele mele pene de dragul tău!

— Dacă-i așa, nici nu-mi trebuie penele tale, dar de azi înainte să nu mai cânti, ci numai să cârăești.

Și de atunci păunul nu mai poate cânta. În sfârșit îngerul s'a dus la lebedă. Aceasta l-a primit cu mare cuviință și după ce îngerul îi spuse păsul inimii, i-a răspuns cu sfială:

— Nu sunt vrednică să alegi din penele mele, dar dacă primești, îți dau din toată inima.

Îngerul a primit bucuros și a ales din penele lebedei câte i-au trebuit pentru aripi. Apoi i-a mulțumit și a binecuvântat-o, să aibă penele cele mai albe și mai curate dintre toate paserile. Și așa s'a întâmplat.

De atunci îngerii au aripi albe și nu mai umblă pe jos, ci zboară din cer pe pământ și de pe pământ la cer.

Biblia despre post. Din Testamentul vechiu: «Iată spre ceartă și sfadă postiiți și bateți cu pumnii pe cel smerit. Nu acesta fel de post am ales eu, zice Domnul ci desleagă toată legătura nedreptății... frânge celui flământ pâinea ta și pe săracii cei fără de casă adu-i în casa ta; de vezi pe cel gol îmbracă-l și nu trece cu vederea pe cei lipsiți... De vei da flământului pâne din sufletul tău și de vei sătura sufletul celui năcăjit atunci... vei striga și Dumnezeu te va auzi și va zice: aici sunt. Și va fi Dumnezeuul tău cu tine pururea și te vei sătura în ce chip postește sufletul tău și oasele tale vor fi ca o grădină adăpată și ca un izvor căruia nu-i scade apa». Prorocul Isaia 58, 4—12.

Din Testamentul Nou: «Iar mănecarea, — adevărat numai singură mănecarea — nu ne va pune pe noi înaintea lui Dumnezeu», zice apostolul Pavel (I Corinteni 8, 8) — ci alătura cu ferirea de unele mâncări trebuie să ne ferim și de toate faptele cele rele.

PENTRU SUFLET.

— Evanghelia de Duminecă: despre post. —

Acum Duminecă avem intrarea în postul cel mare și sfânt al Învierii. Această intrare trebuie să o facem nu numai cu pregătiri de mâncări și beuturi, ci și cu pregătiri sufletești, adică cu gândiri despre post. Postul este pus anumit pentru sufletul nostru, pentru folosul lui, pentru sănătatea și mântuirea lui. Dar nu orice post aduce folos sufletului, ci numai cel bun și adevărat. Cerința dintâi a postului este *înfrînarea*, adică alegerea și lăsarea unor mâncări grase și a tuturor beuturilor îmbătătoare, pentru că acelea ațâță și întăresc poftele și păcatele. O altă cerință este *rugăciunea*, adică graiul postului. Prin post trebuie să ne ridicăm apoi la *căință*, adică la părerea de rău pentru păcatele noastre și la hotărârea de a ne lăpăda de ele. Și apoi ne mai trebuie încă ceva ca să postim cu adevărat: *fapte bune*. De aceea zice sf. Ioan Gură de aur: «Postești? Arată-mi prin faptele tale... «să postească nu numai gura ta ci și ochii, urechile, picioarele și mâinile tale», să postească toate membrele corpului tău ferindu-le de faptele cele rele și făcând pe cele bune. Avem noi acest post? Creștinilor și Românilor! Să băgăm de seamă că noi de multeori nu postim bine. De multeori intrăm în sfântul post, trecem prin el și ieșim din el fără de nici o schimbare sufletească. Schimbăm numai mâncările, dar purtările ba. De multeori curățim blidele numai pe din afară sau cum zice evanghelia de Duminecă, postim numai oamenilor și nu lui Dumnezeu și sufletului.

În o carte un străin scria că doi Români ajunseseră odată în temniță,

pentru că bătuseră până la sânge pe un al treilea. Într-o zi de Vineri temnițerul le-a dat să mănânce pâne cu brânză și cei doi oameni au mâncat pânea dar de brânză nu s'au atins. Întrebându-i mirat temnițerul de acest lucru, ei răspund că e «Sfânta Vineri» și e «păcat». Vedeți! prin aceasta străinul voia să arate cât de rău înțelegem noi de multeori învățătura despre post. Și avea dreptate, căci ce folos era de cei doi oameni că se speriau în temniță de brânza întinsă lor spre mâncare, iar în traiul lor nu s'au speriat să bată până la sânge pe frațele lor în Hristos. Oamenii aceia vedeau păcatul ascuns în brânză și nu în sufletul și faptele lor cele rele. De câteori și câți în vremea postului scuipă după mușcătura de fruct ce s'a strecurat din greșală în gura lor — dar sudalma și minciuna o lasă cu toată liniștea să iasă din gura lor, uitând ce zice evanghelia că «nu ceeace intră ci ceeace iese din gură spurcă pe om». Și iarăș unde a-ți văzut birturile goale în vremea postului sau mâinile și certele oprindu-se în loc? «Nu acesta fel de post am ales eu», zice Domnul prin Isaia prorocul.

Creștinilor! Stăm în pragul marelui post al Învierii. Acum este vremea ca tot creștinul să-și facă socoteală cu starea și cu sănătatea lui sufletească. Nici unul dintre noi nu este deplin sănătos cu sufletul. Pe toți ne-a rănit păcatul și toți avem lipsă de ajutorul și tămăduirea sufletească ce ni o dă postul. Să nu uităm însă că numai postul cel bun și adevărat ne poate ajuta și tămădui sufletul. *I. Tâlcuitor.*

Banii de argint.

— De ce trec hotarele țării noastre. —

Nu-i lucru de tainuit și nici de tăgăduit că banii noștri de argint — coroane și lei — trec cu milioanele peste hotarele țării noastre. Adevărat că legea oprește aspru acest lucru, dar, cu toată asprimea, aurul și argintul își face trecere și se scurge mereu din țară. Tocmai acum scriu gazetele că s'a prins o mare contrabandă ce scotea argint din țară. De data asta erau 2 francezi cari strânseseră câteva milioane Lei de argint cumpărați cu câte 7—8 Lei de hârtie bucata. Ei ascunseseră argintul în țeviile de încălzit ale unui tren ce mergea spre țara lor. Un Român de bine i-a simțit și i-a părît la poliție, dar era cât pe aci să scape căci 2 agenți trimiși să cerceteze au fost mituiți cu câte 10.000 Lei și astfel ei au raportat că pâra e numai o scornitură care i-a purtat degeaba atâta cale pe drumuri (săracii!). A doua oară a trebuit să-i arate omul de omenie, ca să poată fi prinși. Iată dar o pildă cât de anevoie se poate opri fuga banilor din țara noastră. Oricât de aspră va fi legea ea nu va putea opri cu totul trecerea banilor noștri de argint peste hotare. Statul ar trebui să judece mai temeinic afacerea și să caute și pe altă cale a putea opri banii de argint aici în țară. Și anume statul nu face bună socoată când spune că un leu sau o coroană de argint valorează (prețuiește) numai atât cât un leu de hârtie. În felul acesta argintul va ieși din ascunzătorii numai spre a fi vândut celor cari îl trec în alte țări. Iată de ce. La țară sunt foarte mulți oameni, unii chiar mai puțin bogați, sunt chiar și femei sărace cari de

teama hârtiei au strâns în vremea războiului bani de argint. Acești oameni doresc acum să și poată scoate acești bani din ladă să se folosească cu ei. Dar e de înțeles că pe schimb egal cu hârtia nu vreau să-i scoată și de aceea se bucură când îi pot vinde negustorilor ceva mai scump decât să-i schimbe pe hârtie la egal. Nu de mult, de vre-o câteva luni, fiind lipsă de bani pe la țară s'au imb'au coroanele cu 2—3 Lei bucata. Cu acest preț au strâns acum în vremea din urmă negustorii foarte multe coroane de argint pe cari ei le dau acum cu 7—8 Lei celor cari le trec peste granițe. Iată deci și statul iese păgubit și și bieții oameni dela țară. În o gazetă un om cuminte face propunerea ca statul să declare că un leu sau o coroană de argint să poată prețui la cumpărare și vânzare mai mult ca un leu de hârtie, spre pildă 7—8 Lei.

În felul acesta, zice el, se vor ivi în țară banii de argint — altcum vor călători mai departe peste graniță. Acest om zice că nici banii cei noi de nichel cari e vorba să se slobodă acum — nu se vor ivi între oameni, pentru că materia din care s'au făcut și mai scumpă decât prețul lor în bani de hârtie și așa speculanții îi vor strânge și pe aceștia să-i vândă cu câștig. Ciudate afaceri! Cărmuitorii noștri ar trebui să judece temeinic afacerea cu banii bătuți din metal.

Leul a scăzut odată în această săptămână la 8 și ceva. Acum iar s'a ridicat unde a fost la 9 și $\frac{1}{2}$ centime. Prețul dolarului la Bursă: 130 Lei.

Un alt năcaz.

— Se împuținează pânea. —

La București cei dela cârma țării au făcut socoata că nu ne-ar ajunge grâul cât este în țară până iese celalalt din pământ. Ei spun că stăpânirea trecută n'a fost cu destulă băgare de seamă și astfel speculanții ne-au trecut peste hotare aproape toată pânea țării noastre.

Acum cei dela cârmă au dat poruncă să se facă încă odată o socoată amănunțită despre câte bucate sunt în țară și totodată s'a oprit deocamdată orice export, orice trecere în alte țări a bucatelor. De cumva se va afla că n'avem grâu de ajuns până vine celalalt, unii sunt de părerea să se facă un fel de pâne amestecată cu făină de orz și de 2 ori la săptămână să mănânce și orășenii mămăligă.

Dar acest năcaz ar mai trece el cumva. Este însă cu pânea un altul, mai mare. Și anume acela că s'a sămănat astă toamnă numai a 3-a parte din pământul sămănat în toamna anului 1920. În toamnă a fost secetă și după secetă a înghețat îndată și nu s'a mai desghetat așa că nu s'a putut sămăna de ajuns.

Urmarea va fi lipsă și mare scumpete pentru popor, iar pentru stat o mare pierdere, căci nu va mai putea exporta grâu sau numai foarte puțin. Numai unii se vor bucura și vor câștiga: speculanții. — Așa stând lucrurile să ne punem la muncă, să sămănam cât mai mult acum de primăvară, iar de altă parte statul să ajute și să încurajeze această muncă, nu cu recvirări și prețuri maximale, ci cu *dreptate* pentru toți și pentru cei ce vând și pentru cei ce cumpără.

Pânea e temelie liniștei din o țară și până avem această pâne ne putem sfădi înainte. Dar îndată ce nu-i pâne, se gată toate fleacurile. Să scoatem deci prin muncă cât mai multă pâne din pământ — dar nu ca să ne sfădim, ci pentru ca să întărim cu ea temelie țării noastre.

Exportul de vite.

Unele gazete au adus știrea că guvernul ar fi oprit exportul de vite, adică vânzarea acestora peste granițele țării. Dacă era așa, hotărârea aducea o lovitură grea economilor noștri, mai ales în Ardeal, unde sunt multe vite, mai multe decât avem lipsă. Sfatul ministrilor a lămurit acum starea lucrului, arătând gândul de care este călăuzit de a se putea vinde peste graniță cât mai scump vitele ca să se ridice prețul lor, dar în aceeaș vreme să rămână destule și pentru hrană și pentru trebuințele din lăuntru ale țării.

Măsurile luate de guvern înlătură pe mijlocitori și dă în mâna crescătorilor de vite puțința de a face negoul, din care scoteau până aci câștiguri spăimântătoare ceice cumpărau și vindeau vite fără măcar să le fi văzut. Așa dară pe viitor nu pot căpăta permise de export decât crescătorii de vite strânși în societăți și tovărășii. În județele unde lipsesc aceste tovărășii, cel ce vrea să exporteze trebuie să dovedească înaintea unei comisii anume că e crescător de vite și că vitele sunt proprietatea lui. Iar din numărul vitelor ce vrea să ducă peste graniță 25 la sută trebuie să le lase în țară pentru trebuințele ei. Măsurile aceste au putere până se va regula deplin lucrul prin o hotărâre cât mai chibzuită.

Și până atunci spunem că sunt slobode la export, fără să mai trebuiască nici o îngăduire, din Ardeal și Banat boii dela 4 și 6 ani în sus, vacile dela 8 ani, berbecii din întreaga țară. Se cere îngăduire numai la porci, slănină, untură, cașcaval tare (caș grecesc) și alte.

Nu pot fi exportați peste tot caii, oile, taurii de prăsilă, bivoli, catării, măgarii, caprele și orice soi de vite cornute prăsite în vechiul regat și în Dobrogea.

Așa dar hotărârea luată în privința exportului de vite taie numai în punga speculanților și vrea să ne apere pe noi împotriva lor.

Povești economice pe Februarie.

În via și la câmp. Cară gunoier, de se poate, cu sania și risipe-l fără zăbavă. Isprăvește jugăritul (desfundarea).

Desfundă șanțurile și brezele și abate apa din semănături, fânațe și c. l. Apasă cu tăvala semănăturile desprinse prin ger, firește în urma svântărei pământului. Grapă trifoiul, lucerna și erburile. Strânge petrele din fânațe și pășuni și greblează hârbele (cioburile), oasele, pășul și c. l. Cât ce pământul s'a svântat, ară și seamănă ovăs și mazere. Vânează dihorii și prinde în curse paserile răpitoare.

Apără lemnele de furturi, mai ales în vreme de ger. Isprăvește tăiatul arborilor de foc și de construcție. Scoate lemnele de unde ar fi expuse înecării. Cară petrișul pentru căi și lemnele din pădure.

Știrile săptămânei.

În dulcele ce a trecut ne vin știri din toate părțile că poporul dela țară și conducătorii lui sufletești: preoții și învățătorii au înțeles cerințele vremurilor ce le trăim. Pe tot locul s'au jucat teatre și s'au aranjat petreceri pentru a se deschide case culturale și a se spori cărțile și lumina din sat. Vom aminti și scrie cu drag aici la foaie despre toate aceste năzuințe.

Numai din două locuri ne-au venit știri mai slabe. Acolo aranjatorii au cântat și jucat pentruca la sfârșit să cumpere și să bea un butoiu de vin. Ne mângăiem însă în nădejdea că aceia își vor fi simțit ei înșiși greșala și o vor îndrepta-o.

Banca Națională adică banca țării, banca cea mai mare ce o avem — și-a încheiat socotelile din anul trecut nu în chipul cel mai îmbucurător pentru mersul afacerilor bănești ale țării. Afacerile bănești ale țării — spun conducătorii ei — trec prin mari și grele încercări și cu ele și soarta țării.

Iată o arătare și muștrare mai mult ca conducătorii noștri să lase certele și să se pună la muncă pentru mântuirea țării. E ceasul al 12-lea!

Din evanghelia de Duminică:
«Nu vă adunați vouă comori pe pământ, unde molii și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură. Ci vă adunați vouă comori în cer, unde nici molii nici rugina nu le strică, și de unde furii nu le fură. Căci unde este comoara voastră acolo va fi și inima voastră».

Unde și care este comoara celor mai mulți oameni de azi? Bani, averile și plăcerile.

Ați văzut la sate pe cei cari joară strâmb pentru ca să-și poată lărgi cu o palmă pământul? Ați văzut la orașe pe cei cari caută plăcerile și înoată în valurile lor? Ați văzut pe speculanții zilelor noastre gata a vinde și cămașa din spatele săracilor numai să poată face «câștig»? Iată tot aiătea dovezi că s'au înmulțit aceia cari strâng păcate și s'au împușinat cei cari strâng comori pentru suflet.

Sticlă ce nu se sparge și nu creapă de prea mare răceală sau fierbințeală a iscodit un inginer din Cehoslovacia.

Iarnă și îngheț mare a fost în toate părțile. A înghețat și Dunărea în 2 rânduri și în multe locuri gheața a ajuns grosimea de 1 metru. Înghețarea a făcut mari pagube la Brăila, prinzând și oprind fără de veste vasele cu negoț și făcând astfel pagube de sute de milioane. Iarna grea a atins greu și economia dela țară întrucât a cerut nutreț mai mult pentru vite — iar nutrețul a fost foarte puțin. Acum după Stretenie vremea s'a domolit și se pare că se va adevăra vorba bătrânilor că Stretenia dacă află gheață, o duce.

Urâte lucruri ies la iveală de câteori să schimbă guvernele. Cei cari vin la cârmă spun că află fel de fel de afaceri urâte lăsate de cei ce se duc. Așa să spună că guvernul trecut ar fi păgubit statul cu sute de milioane în ceva afaceri de contracte legate cu 2 firme din Cehoslovacia — precum și cu alte lucruri nepermise. Noi am dori să se spună aceste lucruri nu numai la schimbarea guvernelor ca apucături de cortezie ci am dori și cerem ca cei vinovați să și fie pedepsiți — altcum vom începe a râde de vorbele «hoții la pușcărie»... pentrucă la pușcărie nu mai pleacă nime.

Iarăș s'au scumpit aproape toate celea. Negustorii cari au adus marfă nouă cer cu 30 la sută mai mult. S'a scumpit în deosebi pâinea, hainele, încălțămintele, carnea și zahărul. Toată lumea, îndeosebi săracii, să gândesc cu groază la ziua de mâine. Numai unii se bucură: geșeftarii prin vămile cărora trec toate lipsurile noastre.

Câte animale are țara noastră? Are 8 milioane de oi, 4 milioane și jumătate de boi, 3 milioane de porci, 2 milioane și jumătate de cai și 300.000 de capre.

O întâmplare ciudată. În un oraș din țara nemțească mai săptămânile trecute era mare grevă între muncitori. Greva nu era tăcută ci împreună cu mari ieșiri pe străzi și încercări de a face neorândueli și tulburări. Stăpânirea a fost silită să scoată poliția și armata a împedeca pe cei cari nu voiau să se astâmpere. Dar greviștii la vederea poliției și a armatei și mai mult s'au îndârjit — la ceeace comandantul armatei a poruncit să se îndrepte armele spre cei neascultători. Era să fie mare vărsare de sânge când spre norocul tuturor din grajdul unui om scăpă tocmai atunci un taur voinic și furios. Când ajunsese în piață și văzu atâta oameni, se încordă odată și plecă înainte. Ce s'a întâmplat? Mulțimea de oameni o rupsă la fugă și ca pleava suflată de vânt într'o clipeală se măturară toți de acolo. Astfel se isprăvi cu bine afacerea și mai târziu se făcu și pacea, fără vărsare de sânge. Foaia ce scrie această ciudată întâmplare mai adăoge că orașul acela a cumpărat pe seama lui taurul, ce s'a adevărit mai de ispravă decât batalioane întregi de jandarmi.

Din isprăvile rachiului. La o fabrică de vinars din Cluj au intrat ca muncitori și 2 oameni de ai noștri și cum românului îi cam place să guste mai ales când nu plătește, așa și oamenii noștri au tot gustat din cele multe butoaie până ce beția i-a aruncat la pământ. Unul din ei s'a sculat mort adică mai bine zis nu s'a mai sculat niciodată ci alții l-au ridicat ca să-l ducă în pământ.

Di Iuliu Maniu președinte e partidului național a lunecat pe o stradă din Dej și și-a rupt un picior. A fost adus la Clinica din Cluj, unde va trebui să stea vre-o 2—3 săptămâni. Ii dorim însenătoșare.

Câți oameni au omorât bolșevicii? Până azi aproape peste un milion jumătate de oameni nevinovați și-au găsit moartea din partea tiranilor bolșevici. Au fost omorâți: 28 arhiepiscopi; 1215 preoți, 6575 profesori; 8800 doctori și personal ajutător; 54 655 ofițeri; 1,088.650 populație civilă; 10.500 ofițeri de jandarmi; 48.500 jandarmi și sergenți polițieniști; 335.250 oameni inteligenți; 192.350 lucrători ce n'au voit bolșevismul.

Cea mai veche gazetă. S'a adevărit că nu-i «Foaia Poporului» ci alta din China cu numele «Kingbar». Ea a apărut în anul 1500 înainte de Hristos, adică înainte de asta cu 3442 de ani.

E rău și la alții. Se știe de mult, că în America stau milioane de oameni fără lucru, din care pricină trec prin sărăcia cea mai neagră. Acum ne vin știri la fel din Anglia, țara cea bogată și cu aur mult. Chiar ministrul președinte Lloyd George spune, că din vina vremurilor grele, Anglia are azi un milion și 900 mii de muncitori, cari ar lucra bucuroși, dar n'au unde, și însaș țara trebuie să țină, de bună samă ca vai de ei, un milion și 234 de mii de săraci.

La noi e lucru berechet, dar nu mai vreau oamenii să munciască, ca mai înainte, că de-ar munci cu tragere de inimă, fiecare cu lucrul (talantul) ce i-l-a dat Dumnezeu, noi am fi cei dintâi, cari am scăpa de rău.

Conferințele „Asociațiunii”. Acum Duminică va conferența dl Dr. George Preda despre «Cum putem obține fericirea?» Conferința se începe la 6 ore p. m. în sala prefecturii județene.

Primăria orașului dă de știre că predarea (imanuarea) certificatelor de alegători pentru alegerile ce vin se va face în orașul Sibiu începând cu ziua de Joi 23 Februarie — la 5 Martie zilnic între orele 9—1 în sala de ședințe a primăriei. Alegătorii sunt invitați a-și lua atunci certificatele.

Și la țară să grijeasca alegătorii din vreme ași căpăta atestatul de alegător altcum nu vor putea vota.

O întreprindere socială. Reuniunea pentru ocrotirea copiilor din Sibiu, care întreține peste 200 de copii săraci, părăsiți și orfani ca să-și câștige mijloacele cele de lipsă pentru susținerea copiilor ocrotiți a înființat o întreprindere de binefacere în forma unei prăvălii unde se vinde tot felul de marfă veche și nouă, cu prețuri reduse și totuși în calitate foarte bună.

Are și o hală de mobile în strada Reisenfels 17 unde se vând tot felul de mobile vechi și nouă.

Având în vedere năzuința frumoasă ce urmărește merită tot sprijinul!

Sofron Sida,
prăvălie de ghete și pielărie
Buteni — Piața mare, (jud. Arad).

Are în depozit și execută la comandă, pe lângă cele mai favorabile prețuri, tot felul de ghete durabile moderne, atât de lux cât și simple, — lucru de mână și nu de fabrică. Asemenea are tot felul de pielărie și articli aparținători.

(1) 1-4